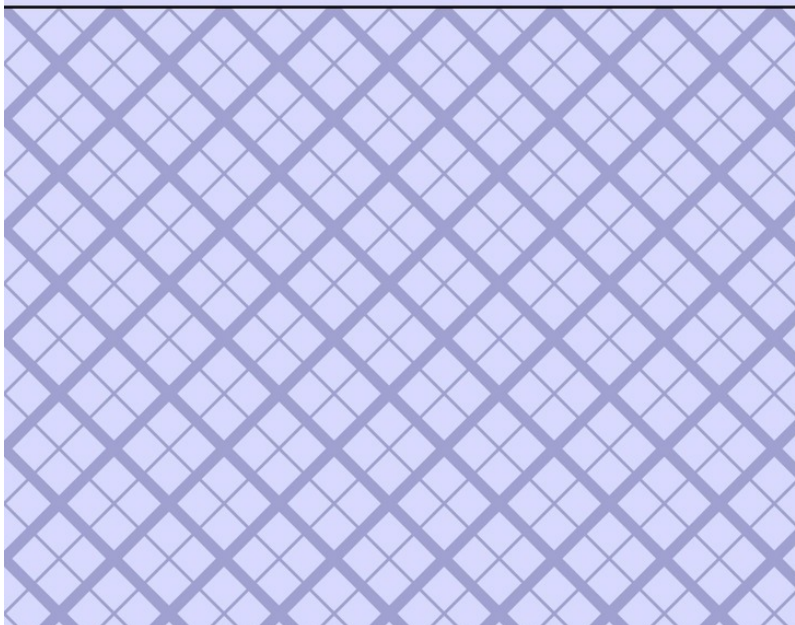

Rəfail Tağızadə

*Su üzərində
bahar*

Rəfail Alı oğlu Tağızadə Su üzərində bahar

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=51386814

ISBN 9785449834065

Аннотация

Kitabda şair, Rəsul Rza mükafatı laureatı Rəfail Tağızadənin şeirləri, «Adam Mitskeviçin xatirəsinə on nəğmə» və «Qara-qırmızı Xocalı» (Muğam üstündə oxunan ağı) poemaları yer alıb.

Содержание

Təzadlı gecə	8
Darıxıram	10
Ağ bulud	12
BİR kəhər dayanıb Cıdır Düzündə	14
Kİmsəsiz evlər	15
Qoru mənİ	17
Tamaşana gəlməyəcəyəm	19
Çırpıntılar	21
Qəm havası	23
Gecənin sükutu	24
Həsrət	25
Hüzn	26
Tənhalığım	27
Su üzərində bahar	28
Yaşa belə	29
Qara xatİrə	31
Götürüb gedİrəm sənİ özümlə	32
Harada qalmısan	33
Sükutlu gecə	35
Şam tut gecəmə	36
Sükutun səSİ	37
Göz yaşı	38
Narahat ruhlar	39

Bu bİr tale havası	40
Son səs	41
Son pərdə	43
Özgə şəhərdə	45
Vətən bİtİr	47
«Bu gün dənizin qurbanlıq gəmisiyəm...»	50
Boş şəhər	51
Dənizdə toy	52
Gəl gedək dənizə	53
Dəniztək	54
«Dəniz də qadın kimidi...»	55
SənİN özəl şəhərİN	57
Yenə	59
Necə qıydın, İlahİ	60
Günah	62
Yuxusuz gecələr	63
SevgİNİN səSİ	64
SevdİM	66
Mənİ yuxudan oyat	68
Qaçqın uşağı	69
Güllə səSİ	71
Tərəddüd	74
O əllər	75
Sevgİ nəğməSİ	76
Qayıt	77
Qəmlİ baxışlar	79

İçİmdə sən boyda sən gəzdİrləmə	80
Qapın döyülə	81
Məndən bİr xalı toxu	83
Yaman dəylİşmİsən	84
Küləklİ yağış	86
Bİr şəKİl gəlməlydİ	87
«Baxışın keçmişdən danışır...»	88
Unudaram dərdİmİ	89
Bu gecənin sahlİ	91
DənİzİN xatİrəsİ	92
Dənİz sevgİsİ	94
Dənİz gözlüm	96
Dənİz nəğməsİ	97
Конец ознакомительного фрагмента.	98

Su üzərində bahar

Rəfail Alı oğlu Tağızadə

© Rəfail Alı oğlu Tağızadə, 2020

ISBN 978-5-4498-3406-5

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Təzadlı gecə

Haldan-hala düşən adamlar tək
bu tənha gecəni yaşamaq çətin.
Ömür səhnə deyil, gecələr pərdə
çəkəsən sitəmin üstünə, dərdə.

Dəyişər əhvalın mehsiz, küləksiz,
dəlib keçər səni qızıl yel kimi.
Tutar ürəyindən, dəyişər halın,
ağarar bənizin qara tel kimi.

Səhərə hələ bir uzun gecə var.
Uzanar bu gecə zülmət dərətək,
daşıyar yuxulu – ölü adamı
səhər sahilinə yumşaq bərətək.

Kiminin nəfəsi çatar səhərə,
kimi qaranlıqda boğulub gedər.
Kimi yuxularda gələr dünyaya —
gecənin bətnindən doğulub gedər.

Haldan-hala düşən adamlar tək
bu tənha gecəni yaşamaq çətin.
Ömür səhnə deyil, gecə də pərdə
çəkəsən sitəmin üstünə, dərdə...

07.07.2013

Darırım

Könlümə toran düşüb,
içim dolu sualdı.
Baxdım sınıq güzgüyə,
Allah, bu hal nə haldı?

Üzümdəki sevinci
gözümün yaşı yuyur.
Sıraya dərd düzilsə,
öndə ayrılıq durur.

İçimdə olan yolun
izinə düşəmmirəm.
Dünyaya vurulmuşam
əlimi üzəmmirəm.

Məndən bezən tənhalıq
bu gecə boğar məni.
Könlünə insaf düşsə
təzədən doğar məni.

Hara gedim mən belə,
kimin qapısını döyüm?
Deyim ki, darırım,
aç qapını, mən ölüm?!

05.09.2014

Ağ bulud

Düşüb bu yolun ağına,
baş alıb, çıxıb gedəsən.
İzin də arxanca baxa,
yox olub birdən itəsən.

Gedəsən tamam uzağa,
əlinə bir əl dəyməyə.
Baxasan güldən savayı,
gözünə bir göz dəyməyə.

Nə qulaqda köhnə səda,
nə ürəkdə köhnə xəta,
nə də ki gözündə əda —
özündən itib gedəsən.

Ağ bulud ağlaya səni,
tək günəş dağlaya səni.
Gecənə ay boylana,
göy dəniz saxlaya səni.

Ləpələr silə izini,
yuyasan özün-özünü.
Düşüb dənizin bətninə
bir təzə insan doğasan.

27.12.2014

BİR kƏHƏR dayanıb Cıdır Düzündə

Bu atın yalını kim darayıb, kim?
Darağı əlində gəzən kim imiş?
Kimsəsiz yurdumun tənhalığında,
külək nəvazişi məni bitirmiş.

Mənim səhərimin üzü qaranlıq,
günümün, ayımın işığı itib.
Mənim kürəyimdə qamçı səsləri,
boynumda üzəngi kölgəsi bitib.

Sükutu qoynuna çəkən dərədə
həsrətin, kədərin izi üzündə.
Köhnə tumarında sığalım itən,
bir kəhər dayanıb Cıdır Düzündə.

Bu yerin gözəli Qarabağ atı,
gör neçə illərdi, kişnəmir, gülmür.
Bu sınıq qollarım, topal əllərim,
nə vaxtdı at yalı daraya bilmir.

19.01.2014

Kİmsəsiz evlər

İlahi, bu evdə kim qalacaq, kim?
Bu evin yükünü kim qaldıracaq?
Çəkib öz içinə dərd havasını,
bu sönmüş ocağı kim yandıracaq?

Üşüyən sobada dərdli kəsövlər,
qırılan, yarımçıq ömür kimidi.
Qaralmış divarı bağına basan,
kövrək xatirələr kömür kimidi.

Sahibin axtaran bir qara xəyal
qulaq kəsilibdi yel sorağına.
Dikib gözlərini qəriblər kimi
bağlı qapıların lal dodağına.

Yiyəsiz evlər də adam kimidi,
bir ev də beləcə yetim qalacaq.
İsti nəfəslərə möhtac evlərin,
həsrətdən içini torlar alacaq.

İlahi, bu evdə kim qalacaq, kim
Sükutda boğulan zaman içində.
Dərdi özü boyda nəm çəkən evlər,

intizar içində, güman içində.

03.02.2014

Qoru məni

Bu gecə yuxumu ərsə çəkdirən
dərdlər göy əskiyə bükəcək məni.
Tutub öz əlimlə, dırnaqlarımla,
hələ codlaşmamış barmaqlarımla
məni öz qanıma boyuyacaqdı.
Sonra maddım-maddım baxıb üzümə
bu dərdi taleyə bağlayacaqdı.
Qanıma dondurub, səsimi kəsib,
küyümü içimdə saxlayacaqdı.

Arzular qurtarmır, güman yetişmir,
uzanan əlimə ümman yetişmir.
Sən məni dənizin üstünə çıxar,
istərsən yeriyib gedim bu yerdən.
Məni utandırma özüm-özümdən.

Açın bu gecənin qapılarını.
Udacam gecəni hava qarışıq,
bu dəniz qarışıq, səma qarışıq,
ulduzlar qarışıq, o ay qarışıq.

İlahi, sən məni günahdan qoru,
məni utandırma gecə yanında,
bu dəniz yanında, o ay yanında,

məni utandırma Onun yanında.

...qoru bu gecəlik günahdan məni,
qoru bu gecəlik qınaqdan məni.

27.01.2015

Tamaşana gəlməyəcəyəm

Gəlməyəcəyəm tamaşana,
gəlməyəcəyəm daha...
Əllərim bir-birini
sürətlə öpməyəcək.
Səni axtaran baxışlar,
pərdəni döyməyəcək.
Ovcuma düşən ürək,
bir daha gülməyəcək.

Eşidilir ürəyinin çırpıntısı,
duyulur üzünün qızartısı.
Dəyişir sözlərin melodiyası.
Dərd süzülür içimə acı-acı.
Bir səs gəlir içəridən:
çığ, çığ... günahkar tamaşaçı.

Götürüb gedirəm
bütün mənli, mənsiz günahları.
İntizarda qoyma
yanımda oturan günahsız adamları.

Həyəcanlanma daha.
Gəlməyəcəyəm tamaşana.
Gəlməyəcəyəm.

Rahat bax!

Rahat bax, bütün salona.

13.05.2014

Çırpıntılar

Mən sənin qapını döyməyən poçtalyonam —
dünyanın ən böyük günah sahibi.
İztirab sahibi, o AH sahibi.
Nə zəng çalınır,
nə səsin eşidilir qapının kandarından.
Bir sükut boylanır ortalıqdan.
Mən sənin qapının önündən sakitcə ötən adamam,
sanki yadam.
Dünyanın ən böyük günah sahibi
sevgini öldürəndi.

Hər gün... ötüb,
sonra arxaya boylanıram,
əlimdən uçmaq istəyən məktubu
bərk-bərk tutub saxlayıram,
əlindən tutan təkli.

Əlimdə məktub əsir,
məktubda sözüm əsir —
ayrılıq nəfəsimi kəsir.
Ömür də ki tələsir.

Döyülməyən qapı çırpınır,
ürək çırpınır,

məktub çırpırır,
məhvərindən çıxan
yerim, göyüm çırpırır.
Bir də döyünən, tövşüyən zaman.
Aman-aman!
Küləyə qoşulub pəncərədən gələcəyəm, dayan.

24.04.2014

Qəm havası

Bir ay doğar
yorulan buludlar arasından.
Bir ay doğar
ışıqlanar gecələr.
Əllərimi, qollarımı görərəm,
sənə gedən yollarımı görərəm.
Qərubsəyən gecədə
yolların yanağından
tək ağlayan qəribin
göz yaşını silərəm.
Daş qolları qaldırıb oynayaram
içimdəki qəm havanın pəsinə,
diksinərəm lal sükutun səsinə.
Nə deyəsən,
gecənin bir küncündə
için-için oynayan
bu Allah bəndəsinə?

02.09.2017

Gecənin sükutu

İşıqları o sönməyən tək evin
pəncərəsin bir göyərçin döyəcək,
dimdiyində gətirdiyi məktubun
hər sözündən sənin ətrin gələcək.

O ətirdən yuxu qalmaz gecədə.
O gecəni xatirələr alacaq.
O gecənin sükutunu pozacaq
adam gəlib düz önündə duracaq.

Gözlərinə dikiləcək iki göz.
Gözlərində o gözlərin öpüşü.
Lal divarlar yaddaşına köçürər,
pərdələrin izlədiyi görüşü.

Bu gecəyə lap ömrünü verərsən.
Yalvararsan qaranlığa ilk kərə.
Bir ismarış göndərərsən günəşə:
«Nə olar, sabah sən yuxula, yat» – deyə.

05.11.2016

Həsərət

Məni payız seçdi fəsil içində,
günümü xəzanlar hey tumarlayır.
Sənin əllərini göylər saxlayır,
mənim dizlərimi yer qamarlayır.

Sənsizlik hər gecə üşüdür məni,
donur öpüşlərin izi üzümdə.
Baxışım gözündə ağlayır sənin,
bir ağac göyərir köhnə izimdə.

Bir sazaq içimdən titrədir məni,
bahar istəyimi qəfil don vurur.
Havası sorulmuş bu boş qəfəsdə
həsərin özünə təzə ev qurur.

Bu sənsiz dünyada nəyim var mənim?
Çəkilib gedirəm bu yer üzündən.
Nələr çəkdiyimi göydəki bilir.
«Ah!» yerin yeddinci qatından gəlir.

02.10.2016

Hüzn

Sakit bir otaq istəyirəm...

Çayı da özüm süzəm

ürəyim istəyəndə.

Dəyib-dolaşmayalar

heç olmasa bu günlük.

Boşaldım ürəyimdə

yatıb qalan,

pas atan,

məndən bezən, bezdirən,

hərdən özün əzdirən

sözləri bircə-bircə

dostum ağ vərəqlərə.

Yüngülləşim o yükdən,

içimdəki həbsdən,

qandallardan qurtarım.

Tənhalıgım

Bu payız havası üşüdür məni.
Günlər də soyuyub aramız kimi —
qolun qollarıma dəymir haçandı,
əlüm əllərinin intizarında.
Yüz ildi, min ildi ayrı kimişik.
Nəfəsin isitmir üzümü daha,
donub dodaqlarım, kəlmələr donub,
baxışın üşüyür yanaqlarımda.
Qapının zəngi də susur nə vaxtdı,
hər addım səsinə diksinirəm mən.
İçimdə bir zindan ağırlığı var,
gecənin sən – yoxluq tənhalıgında.

12.10.2018

Su üzərində bahar

Könlünə yatmayı
sahilə qovan dəniz.
Gülü qoynuna alan
dəniz, könlün nə təmiz.

Sevgilərin sadıqı,
sənə gül gətirmişəm.
Sən ismətli gəlinsən,
üzünə tül sərmisən.

Gülü görüb əllərin
dalğa-dalğa əsəcək.
Gəlib üzümə baxıb,
baxıb məni süzəcəkdir.

Pıçıl da qulağıma,
pıçıl da duyulanı.
Gəl danışaq; boşaldım
içimə yığılanı.

08.07.2018

Yaşa belə

Hər şey,
hər şey
boğur səni.
İçindəki adam boğur,
çölündəki adam boğur,
havan boğur, hissin boğur.
Aralıqda o vurnuxan
düşüncələr nələr doğur?
Bir sakitlik olacaqmı
içindəki, çölündəki
bu savaştan?
Sual yağır yağış kimi.
Ağacdakı yarpaqlar da
baxır sənə baxış kimi:
Səni yoran ağrılara
nə vaxtadək dözəcəksən?
Bilirəm ki,
əvvəl-axır bezəcəksən.
Səni boğan o dərdləri
bir «ah» ilə çıxart getsin.
Ötən ötsün, itən itsin.
Öz-özünü sən boğmasan
kimsə səni boğa bilməz,
səndən səni doğa bilməz.

Yaşamaqçün
doğ özündən təzə adam.
Səni boğan aralıqdan,
qovğalardan
birdəfəlik azad ol tam.
«Yeni həyat,
yeni adam —
bundan sonra
göy doğduğu
bir övladam».
Ya da de ki:
«bu dünyaya tamam yadam»,
ya da çığır için boyu:
«burax məni yolayrıcı,
burax gedim.
Mən də buyam».
Ya da yaşa belə.
Yaşa belə, dözənəcən,
öz-özünü üzənəcən...

30.05.2018

Qara xatirə

Gecənin birində lap sübhə yaxın
qara xatirələr boğacaq məni.
Bu səsə, bu küyə dözməyən gecə
axırda özündən qovacaq məni.

Dərd də dərd gətirər, qazancıma bax.
İllər daş səbrimi alır əlimdən.
Bu gecə yuxuma girən xəyallar
gəlib bir iltizam alır dilimdən.

Sıxır ürəyimi qara xatirə,
ümidin yolları dardı, dar, Allah.
Bu qədər zamanı necə yaşadım?
Məndə bir ölünün səbri var, Allah.

16.10.2015

Götürüb gedİRəm səni özümlə

Götürüb gedirəm səni özümlə
gecənin ən sakit, gizlin yerinə.
Qıymaram mən sənə könlümdən başqa
bir baxış toxuna, yerin bilinə.

Mən səni köksümə sıxıb apardım,
Bürüdüm hissimin burulğanına.
Bir də görərsən ki, qaçıb üzümdən
dodağım qonubdu dodaqlarına.

İlahi, sən bunda cazibəyə bax!
Bu sevgi özümdən qoparır məni.
Bu xumar gecədə bədirlənən ay,
salıb işığına aparır məni.

02.09.2014

Harada qalmısan

Külək dağıdardı meşənin telin,
yarpaqlar gizlincə öpüşərdilər.
Sən baxıb üzümə gülümsəyərdin,
bilərdim, bilərdim, nə istəyərdin.
Arabir görünən aydan utanıb,
qoluma girərdin, üzüşağı
gedərdik hardasa bir gizlin yerdə
dünyanın qəmindən uzaqlaşardıq...
Külək tellərini daraqlayardı,
külək məni yaman qabaqlayardı.
Mən səni köksümə sıxardım ki, bəs,
külək tellərini daraqlamasın,
yanımda o səni qucaqlamasın.
İndisə küləkdən yan qaçıram ki,
ötən günlərimi varaqlamasın,
çatıb məndən səni soraqlamasın.

Meşə həmin meşə, çəmən o çəmən.
Yenə yavaş-yavaş əsəcək külək.
Atılan püşklərin o tərs üzütək,
indi zamanımı günahkar bilək?!

O ay da gizlənib, yağacaq yağış.

Ağac görən kimə çətirin salmış?
Hardan yağdırıldı üstünə qarğış?
Sən harda qalmısan, a tənha qalmış?!
O axşam qaranlıq ayırdı bizi.
Qaranlıq gecədə işığa düşmüş
gözlərtək görmədik bir-birimizi.
Sən ayrı, mən ayrı, bu tək dünyada.
Harada qalmısan, indi harada?

1982

Sükutlu gecə

Göy üzü aram-aram
ulduzları qoparır.
Qolun boynuna salıb
bulud ayı aparır.

Yuxumu itirmişəm
bu darıxan gecədə.
Əlin qoynuna qoyub
mürğü vurur küçə də.

Bu sükutlu gecədə
o sevdiyin mahnını
sənin təki oxudum
əyilib ürəyimə.

01.07.2016

Şam tut gecəmə

Gecəmin halsız vaxtına
özünü tez yetir, mələk.
Qanadını sər üstümə
sən ruh kəpənəkləritək.

Aç evimin pəncərəsin
gecə baxışlar qaralır.
Gecənin qəmini çıxart,
gecə ömürlər daralır.

Səsi alınmış gecənin
içində sənsiz bitərəm.
Gözünü şam tut gecəmə,
gecədə azıb itərəm.

30.06.2017

Sükutun səsi

Səni göymü apardı
sevmədiyin bu yerdən?
Daha işığın gəlmir
qaranlıq gecələrdən.

Gecələr tam qaranlıq,
gündüz sükut içində.
Uçub, gedib səsin də
durnaların köçündə.

Boğur yeri qaranlıq,
boğur sükutun səsi.
Boğur səni içində
ayrılığın nəfəsi.

25.08.2017

Göz yaşı

Səsində sözlər üşüyür,
baxışında baxışlar.
Axır, ovcuma axır
gözlərindən yağışlar.

Bu sükutun içində
döyür məni hıçqırıq,
Cüt dodaqlar qapalı,
hardan gəlir qışqırıq?

Əlimdə əl danışır,
gözlərində baxışlar.
Əyil bir ovcuma bax.
Barmağımız boğulur,
...damcı-damcı yağışlar.

31.07.2019

Narahat ruhlar

Böyük alim Rafiq Əliyevə

Kimsəsiz evlərin eyvanlarından
kədərli, narahat ruhlar boylanır.
Baxışlar kiminin tək üst-başına,
mənim ətrafımı baxıb, yoxlayır.

Küçələr, səkilər buraxmır məni,
hər yerdə cüt, qoşa addım izləri.
Addım izlərində maqnit gücü var,
tutub ayağımdan saxlayır məni,
bağlayır özünə, bağlayır məni,
öldürüb, basdırıb, ağlayır məni...
Bu yolda, bu yerdə qəbirlər artır,
təsəlli söylənir, səbirlər artır...
Bu gecə özümü harda basdırım?
İçimdə özümə qəbir yerim yox,
bu gecə dözüüm yox, səbir yerim yox.

Döşəmə daşları qəbirdi, Allah.
Yanaşı uzanan, yanaşı yatan,
tanımır bir-birin, nə sirdi, Allah?

24.03.2013

Bu bİr tale havası

Ömrümüzə anbaan
gün çıxır,
külək əsir,
yağış yağır,
qar yağır.
İçimizdə həm sevinc,
həm də bir ayrılıq var.
Əlimizə gələnlər,
əllərdə qalmır daha.
Satılan ucuz olur,
alınan min qat baha.
Dərd durub özü gəlir
üstümə aram-aram.
Deyir: «Səninlə varam,
mən səni unutmaram».
Ömrümüzə anbaan
gün çıxır,
külək əsir,
yağış yağır,
qar yağır.
Qar yağır ağır, ağır.
Bu bir tale havası.

29.04.2015

Son səs

*Alman faşistləri tərəfindən bombardman edilən
bir binanın zirzəmisində həlak olan həyat yoldaşının
cəsədi önündə çarəsiz qalan yaşlı kişinin
düşüncələri...*

Polşa, 1944-cü il.

Bu ikilik – bir ömrün
tükənən nəfəsidir.
Müharibədə məhv olan
taleyin son səsidir.
Sən əbədi susursan,
əlīm-qolum quruyur.
Ağlaya da bilmirəm,
məni səndən alarlar,
bayırda düşmənlər durur.
İçimdən hey səs gəlir:
«Bu yerdə səsinə ud».
Qaranlıq zirzəmidə,
bu qorxular içində
ulayır qara sükut.
Hər şey uçdu, hər şey boş,
sən yoxsan, ... evimiz yox,
sən yoxsan, həyatım bomboş.
Qucağım yuyat yerin,
yuyur səni göz yaşım,

ay ömürlük sirdaşım.
Son mənzilimiz üçün
məzarı qazdırıram...
Mən səni öz yerində —
qəlbimdə basdırıram.

15.06.2018

Son pərdə

İdeal insan yoxdu, onu heç vaxt özləmə,
heç də bu həyatdan yaxşı əsər gözləmə.

Hər kəs bir rol oynayır
özü bildiyi kimi.

Biz həyatda biri-birimizin
əksiklərini doldurmaqla məşğuluq.

Oxumadığım, rejissorunu görmədiyim əsərdə
sən məndən yaxşı aktyor olmağı gözləmə.

Komediya üçün nəzərdə tutulmuş tamaşanın
sonu faciə ilə bitir.

Səhnənin pərdəsi istənilən an bağlana bilir.

Son sözün ağzında,

son baxışın tavana zillənən gözümdə qalır.

Sonu faciəyə çevrilən bu həyat tamaşasında

sən məndən yaxşı aktyor olmağı gözləmə.

Mən faciə üçün yazılmış bir əsərdə

komik aktyor ola bilmərəm.

Pərdələr göz qapaqları kimi

tez-tez açılıb bağlanır.

Son pərdə gözləri qapamaq üçün sallanır.

Sən məndən yaxşı aktyor olmağı gözləmə.

Mən oxumadığım əsərdə

səhnəyə atılmış həvəskar aktyoram.

27.06.2018

Özgə şəhərdə

Özgə şəhərdə yaşamaq nə gözəl.

Özgə şəhərin gülləri də fərqli,

quşları da, ağacları da,

binaları da, adamları da...

Adam özünü və sevdiyini yaxşı tanıyır özgə şəhərdə.

Doğma şəhərin doğma küçələrindən,

sənə baxan pəncərələrdən, tanış adamlardan çəkinirsən,
sıxılırsan...

Özgə şəhərlərdə tək ay tanış, bulud tanış,

günəş tanış, yağış tanış, külək tanış, sən tanış...

Bir də bizi tək buraxmayan qaranlıq gecələr tanış.

Qarış bu şəhərin adamlarına, qaynayıb qarış.

Dodaqların bizi unutduğu, qulaqların sakit qaldığı
bu yerlər necə də gözəl.

Gizləndə dediyimizi aşkarda deyəcəyik,

və bütün küçələri qol-boyun gəzəcəyik.

Hələ insanların gur olduğu yerlərdə şəkil də çəkdirəcəyik.

Sonra, uzandığımız çəmənlikdə, pilləkənlərdə

göyərçinlər yaxın gəlib qonacaq əllərimizə,

qumru quşları baxışlarıyla məktub göndərəcək məndən sənə.

Hər anımızı kadra alacağıq;

baxıb gülən gözlərimizi, heç unudulmayacaq o günlərimizi.

Əl-ələ tutub qaçacağıq meydan, küçə boyunca,

kefini çıxaracağıq bu günlərin doyunca.

Sevib sevildiyi qədərdir bir insan ömrü.
Boşaldığın, dolduğun, sənin sən olduğun,
gecəsi gündüzündən,
gündüzü gecəsindən uzun
özgə şəhərdə yaşamaq necə də gözəl.
Çox gözəl.

17.01.2018

Vətən bİtİr

Tarixini yazmayanın
taleyin özgələr yazar.
Bir millətin taleyində
bu qədər dərdmi olar?
Orda xeyli,
burda bir az,
sonra lap az,
yenə xeyli...
Torpaqları itirərək yol gəlirik.
Bu yoldumu?
Sonu varmı belə yolun???

İl dolanır,
əsr ötür,
alammırıq
itirilən,
pay verilən torpaqları.
Udammırıq
bizi udan zamanları,
bizdən qaçan
gümanları...
Ölən ölür,
itən itir.
Yel aparır,

sel aparır,
il aparır
izimizi.

Bir ovucluq vətən qalıb,
torpaq qalıb
babalardan miras bizə.

Bizdən nələr qalar sizə?
Bilən yoxdu.

Yeriyirik addım-addım,
keçmişlərə boylanırıq maddım-maddım.

Yollar itir,
inam itir,
zaman bitir.

Bizim olub əldən gedən
daha bir də bizim olmur.

İtkilərin yeri dolmur.

Görən nə vaxt oyanacaq
bu şahsevən,
yatan millət,
yuxusunda batan millət?

Olanları bilə-bilə,

görə-görə
biz hələ də
yanımızdan

ötüb keçən,
itib gedən

«Gün gələcək» zamanları gözləyirik.
Gələcəkmi bizim zaman?

Kimsə bilmir.
Heç kəs dinmir,
hamı susur
lal-kar kimi.

Zaman ötür,
güman itir,
VƏTƏN bitir.

14.06.2018

«Bu gün dənizin qurbanlıq gəmisiiyəm...»

Bu gün dənizin qurbanlıq gəmisiiyəm.

Gecənin ölüm qonağı.

Gündüzü oğurlanmış kimidi həyat.

Rahatlıq yox, tənhalıqda.

Cəmlər tək olur insanlar darıxanda.

Qaranlıqda yollar bitmir ki, bitmir.

Səhər açılmağa qorxur.

Bir meh yox, sənə əl uzada.

Hər şey «get-get» deyir,

uzağı göstərərək.

Nə var o yaxın uzaqlarda?

Kimsə bilməz.

Sükunət qoxuyur havası sovulmuş otaq.

Kədərini dadı varmış,

yoxluğun qoxusu.

Quraqlıqdan balıq iyi gəlir,

dənizdən yarpaq ətri.

08.09.2019

Boş şəhər

Bu şəhər, küçələr yenə də bomboş.
Yorğun ayağını sürüyür səki.
Süpürür şəhərdən xatirələri
sarılıb tökülən yarpaqlar təki.

Bu şəhər, küçələr yenə də bomboş.
Daha inanmıram bu şəhər dola.
Bu doğma şəhərdə qəribəm, Allah,
məni də özü ilə aparın ola.

Bu şəhər, küçələr yenə də bomboş.
Qaçıb bu şəhərin əlvan bənizi,
dənizə uzanan küçələriylə,
bu şəhər boğmağa aparır bizi.

29.06.2016

Dənizdə toy

Sənin gəlişini görən ləpələr,
önünə yüyürər, arxanca qaçar.
Sonra ayağından, izindən öpər,
əyilsən üzündən, gözündən öpər.
Sonra qulağına nəsə pıçıldar,
yanağın allanar, gözün parıldar.
Səni öz yanında saxlasın deyər,
gəlib izlərini yuyub aparar.
Sən də bu sevincin sədalarında,
ləpə paltarında gəlin olarsan.
Bu gecə toyuna gələn balıqlar,
düzülər boy-boya şahidlər kimi.
Sonra bir gecəlik hey sevişərlər —
atılıb düşərlər, alqış deyərlər.
Külək də «Mendelson marşı»nı çalar.
Bu gecə dalğalar dəniz toyunda
ləpəylə ilk dəfə bir vals oynayar.
Ay da olanları göyə yollayar.

Bu gecə bir ülvi sevgi gecəsi,
dəniz qucağında bir eşq nəşəsi.

28.11.2016

Gəl gedək dənizə

Gəl gedək, dəniz gözlüm,
gedək burdan uzağa.
Gedək biz olan yerə,
gedək, bizim dənizə...

Qovuşsun dəniz dənizə;
baxım alyanaq bənizə,
baxım mən gözə – dənizə.

Tellərini meh oynatsın,
ləpələr yusun izini.
Bu gün yenə gül açmısan,
qoy, dəniz görsün üzünü.

...Bu nə görüş, bu nə yanğı,
hardan gəldi bu dərd, ağrı?
İki sevgi arasında
od oluram, su oluram —
səni dənizə qısqanıram,
mən dənizi qısqanıram.

01.09.2016

Dəniztək

Səni dəniz tək qucaqlayıdım,
səni dəniz tək öpə biləydim.

Səni dalğalartək alıb qoynuma,
səni ləpələrtək sıgallayıdım.

Nə ay görə bizi, nə günəş baxa,
çəkilək dənizin sərinliyinə,
çəkilək dənizin dərinliyinə.

Bir özgə baxış da səni görməsin,
bir özgə çağırış da sənə gəlməsin.

Gəl gedək, gəl, gedək biz olan yerə,
özümü dəniztək göstərim sənə.

10.09.2017

«Dəniz də qadın kimidi...»

Dəniz də qadın kimidi.
Adamı özünə çəkir:
sevdikcə sevmək istəyirsən,
getdikcə getmək istəyirsən;
ayrıla bilmirsən,
qoynuna sığınmaq istəyirsən.

* * *

Qısqanıram dənizi.
Qısqanıram səni mən —
gündüzlər günəşə,
gecələr aya.

Sən mənim dənizimsən,
dəniz gözlüm.

* * *

Bu qız gözlərimdə dəniz kimidi,
özündə min il də saxlayar məni.
Dözməyib ayrılıq dərdinə hərdən
dəniz sinəsinə bağlayar məni.

* * *

Sən ki bir dəniz kimisən.

SənİN özəl şəhərİN

Sənə bir şəhər salım.
Yeni; iki nəfərlik.
Uzunu bir yol boyu,
eni iki nəfərlik.

Qızılgülün ətriylə
dolan bir evim olsun,
ruhumuzu oxşayan
o evim, evin olsun.

Evinin pəncərəsi
bizim dənizə baxsın.
Gündüz günəş, gecə ay
süzülüb evə axsın.

Dalğalar lay-lay desin
gecə sənin yuxuna.
Ləpə özü gələcək
hər gün səhər qoxuna.

Sənə bir şəhər salım.
Yeni; iki nəfərlik.
Uzunu bir yol boyu,
eni iki nəfərlik.

22.01.2014

Yenə

Yenə bir öpüşün yeri göynədi,
alışıb od tutan yanaqlarında.
Bir həsrət özünə yer tapa bilmir,
titrəyən, səyriyən dodaqlarımda.

Təzə qanad açıb uçan bu qızın
könlünə bu gecə «soyuq»mu dəydi?
Yoxsa ki dənizdən əsən küləklər
o kövrək hislərin qanadın əydi?

Harada gizlətdin, haraya atdın,
xəyali gecənin naxışlarını?
Dəli küləklər də qopara bilmir
yollara dikilən baxışlarını.

Küskün baxışları yollardan yığıb,
qoynuna sığınan qollardan çıxıb,
alib əllərimə yanaqlarını,
alib dodağıma dodaqlarını
səni o gecədən qoparacağam,
səni öz gecəmə aparacağam.

Necə qıydın, İlahi

Necə qıydın, İlahi,
necə qıydın gözələ?
Üzünə qırış saldın,
saçlarına dən saldın.
Necə qıydın, İlahi,
necə qıydın gözələ?
Hər qırışı görüncə
ürəyimə xal düşür.
Səbrim bir tikə olur,
köksümə ləkə düşür.
Qəribə bir kölgə var
qürub saçan üzündə,
dünya sönür gözümdə.
Necə qıydın, İlahi,
necə qıydın gözələ?
Bilirsən necə qorxur?
Dözə bilmir bu «dərdə».
Qorxur gözəllik bitə,
düşüb gözündən itə.
Güzgü əlində sınar,
hər kəs gözəli qınar.
Mənim gözlərimdəki
gözəllik itən deyil,

qurtaran, bitən deyil.
Bir onu bilirəm ki,
itməz onda gözəllik.
Yaş üstünə yaş gələr,
bitməz onda gözəllik.
İçindəki gözəllik,
bir az da üzə çıxar.
Üzü, gözü nurlanar,
daha da gözəl olar.
Gözlərim alovlanar,
baxışım sığallanar...
O, mənimtək düşünmür,
düşünmür eyyy, İlahi!
Qadınlar ayrı cürdü...
Qadın incidi, dürdü...

Görəsən mənim qədər
dərdini çəkən varmı
yerdəki mələklərin?

04.05.2016

Günah

Üzəcək tərəddüd, üzəcək səni,
o kövrək ürəyin tab etməz buna.
O hisslər, duyğular bir etirafdı,
üzünü min kərə çəksən də yana.

Sənin etdiklərin günahdı, günah.
Sənin etdiklərin özünə qəsdı.
Çırpınıb üstümə yüyürən ürək
sinəndə car çəkir: «dözdüyüm bəsdı».

Sən niyə qənimсэн özün-özünə.
Fikirlər hissini boğur hər gecə.
Hey dolub-boşalan, dəyişən halın
o kövrək qəlbini yaşatsın necə?

Hər gülü anlayan, çiçəyi duyan
özünü duymurmu? İnanmaq çətin.
Əlimdə gizlənən titrək əllərin
söyləyir: «yanmaq da, danmaq da çətin».

19.04.2014

Yuxusuz gecələr

Daha gecələrin yuxusu qaçıb.
Daha yuxular da şipşirin gəlmir.
Gecənin halını kim qaçırıb, kim?
Bu halsız gecələr özünə gəlmir.

Dəniz qaranlığı alıb qoynuna,
sahilin dərđini ləpələr çəkir.
Bulud arxasında gizlənib ay da,
gündüzün dərđini gecələr çəkir.

Bu gecə meh də yox, yatan ağacda
yarpaqlar boynunu budağa dikib.
Girmişəm gecənin dərə bətninə,
görürəm bir qızın yuxusu itib.

28.01.2016

SevgİNİN səSİ

Hamıdan sakitdim, saf bir oğlandıM.

Başımı aşağı salıb gəzərdim.

Günəşin altında qaralanacan,
günü saatlara düzüb bəzərdim.

Məni aya bölüb böyüdən ilin,

oxşar günlərində heç darıxmadım.

Düşüncəm yerində, aqlım yerində,
sözümdə bir kərə heç karıxmadım.

Sevincli gündüzün, xoş axşamların
günəşi nə gözəl, ayı nə gözəl.

Qayğıdan çox uzaq uşaq çağların
yağışı, payızı, yayı nə gözəl.

Elə ki sən gəldin... hər şey dəyişdi.

Dəyişdi zaman da, dəyişdi an da.

Allanan yanaqla, gülən ürəklə
mənə göz vururdu təzə güman da.

Məhvəri dəyişdi sakit ömrümün,

sükutlu həyatım içdən qaynadı.

Baxdım üz-gözünə, matım qurudu:

İlahi, bu necə gözəl aynadı.

Könül aynasında mən sən olmuşam.

Dəyişib əhvalım, dəyişib halım.

Qayıdım özümə, ya səndə qalım?

Qorxuram olanı əlimdən salım...

Qalmışam bu iki yol arasında.

İçimdən içimə səs pıçıldayır:

«Dözməz bu halına..., dözməz ürəyin.

Qaytar məni geri, qadanı alım».

05.08.2017

SevdİM

Mən onda
ayrı bir sevgi gördüm.
Hislərin, duyğuların
zirvəsini gördüm.
Gördükcə, içimə
pillə-pillə hördüm.
Ayrı bir mərhəmət,
şəfqət gördüm.
İlahi bir gözəllik gördüm
sözündə, düşüncəsində.
Hər şeydə bir əzəmət gördüm.
Mən onu görmədən sevdim.
Darıxdım-darıxdım görüşünə,
darıxdım addım-addım gəlişinə,
gülüşünə.
Mən o adamın
əllərini görmədən əllərini sevdim,
gözlərini görmədən gözlərini sevdim,
baxışlarını sevdim,
səsini eşitmədən səsini sevdim,
üzünü görmədən üzünü sevdim,
mən onun özünü sevdim.
Azadlığını sevdim,
varlığını sevdim.

Mən onun insanlığını sevdim.

İnsanı sevdim,
insanı.

14.02.2018

MƏNİ yuxudan oyat

Bir göyərçin uçacaq
üşüyən pəncərədən.
Bir göyərçin uçacaq
soyuyan əllərimdən.

Yuvası uçan gözəl
gecə harda qalacaq?
O ipək qanadların
səmadamı yoracaq?

Qayğılı baxışında
sevgi dolu bir həyat.
Qayıt, qon pəncərəmə,
məni yuxudan oyat.

29.09.2016

Qaçqın uşağı

Qismətinə
acı tale yazısı yazılan —
Qaçqın uşağı.

Küçəsi – səhranın çıxış xətti,
məhləsi – yardım məntəqəsinin yanı,
evi sonuncu çadır,
yatağı çadırın küncü —
Qaçqın uşağı.

Yaş kağızı möhürlərlə dolu,
adı BMT-nin, Qırmızı Xaçın siyahısında,
yardımla böyüyən,
şəkli
əcnəbi nümayəndəliklərin
məzlumlar albomunda —
Qaçqın uşağı.

Müəllimi didərgin,
məktəbi çadırdan,
təqdimatı
adından, soy adından qabaq —
Qaçqın uşağı.

Ürkək baxışlı,
əlləri, gözləri təmənnə həsrətli,
ünvanını ötkəm söyləmək istəkli,
itkilərimizin «günahkarı»,
dünyanın artıq adamı —
Qaçqın uşağı.

Nə doğulduğu yerin dəqiq ünvanı,
nə günü, ayı,
nə nəsli-nəcabəti, məkanı bəlli,
çadırda doğulan —
Qaçqın uşağı.

Baxış baxışlardan,
geyimi geyimlərdən fərqli,
gözü özündən böyük,
dərdi çiyində ağır yük,
taleyi müəmmalı bir cocuq,
ürəyi oyuq-oyuq —
Qaçqın uşağı.

2000

Güllə səsi

Bu gedişin – zamanın... qəmi var, ağrısı var,
içində naləsi var, dərdi var, yangısı var.

Körpələr boylanır təpə qəbirdən,
körpələr boylanır qəbir qucaqdan,
körpələr boylanır qan quyusundan.

Bir körpə anasın axtarır hələ
açılan güllənin alovlarında.

Bir gözdə analar güllələndilər,
bir gözdə ataya uçdu güllələr.
Güllələr körpənin son oyuncağı,
güllələr körpənin son dayanacağı.

Körpənin o torpaq tər sinəsində
sevdiyi qırmızı lalə böyüyür,
üstündə bir qara güllə yarası.

Günahsız körpələr, məsum körpələr,
körpə çağlarını yaşamadılar,
körpə adlarını daşımadılar.

Yarımçıq qoyulan ömür payıyla,
üzündə o donmuş qorxunc halıyla,
bir körpə dolaşır, bir körpə gəzir
Qanlı Xocalının gecələrində,
Kərkükün, Mosulun...
Hələb, Kabulun,
köhnə Varşavanın,
Osvensimin,
Xatının,
Bağdad, Dəməşqin,
Qarabağın
sevincsiz,
uşaqsız
küçələrində.

Ötür, illər ötür, zaman dəyişir,
səndə də, məndə də güman dəyişir.
Bu qara dünyada, yalan dünyada
kor fələk dolanan məkan dəyişir,
əldən ələ keçən sükan dəyişir,
naqisin xisləti dəyişmir ancaq.
Təmiz bildiyimiz o boz səmadan
hələ də o qorxunc mərmilər yağır
körpə evlərinə, xəstəxanaya.

Güllə səsi gəlir yerin altından.

Güllə səsi gəlir oyuncaqlardan.

04.02.2017

Tərəddüd

Gecənin bu sakit, hüznlü vaxtı,
ürəklə qapımı kim olar döyən?
Doğmamı, özgəmi bu qəfil gələn?
Kimlərin yadına düşmüşəm görən?
Bu əski qapılı, əski qıfıllı
bu kasıb komamı kimdi tanıyan,
kimdi gecə vaxtı məni arayan?
Adamın ağlına min güman gəlir,
başımda min xəyal dolaşır, gəzir.
Çoxdan unutmuşam qonaq-qaranı,
Tanrımı göndərib gələn qonağı?

Qaranlıq gecəyə ay doğan kimi,
qapının ağzında gecə qonağı.
Bir əlim dəstəkdə, biri cəftədə.
Açım, ya açmayım?
Bilmirəm hələ...

18.02.2018

O əllər

Hər səhər, hər axşam o pəncərədən
məni yola salan, mənə əl edən,
arxamca su atan, «yaxşı yol» deyən,
o əllər çağırısam gələrimi yenə?

Üzümün sığalı itib nə vaxtdı,
saçımın tumarı itib nə vaxtdı,
köksümdə min qubar bitib nə vaxtdı...
O əllər çağırısam gələrimi yenə?

Zamanın nə fərqi, günün nə fərqi,
sevinci apardı, vər saldı dərdi,
gedişi könlümə bir kölgə sərdi.
O əllər çağırısam gələrimi yenə?

Əlimə əl dəyər, üzə qan gələr,
dil açıb danışar, cana can gələr,
məni yuxulardan oyadan gələr.
O əllər çağırısam gələrimi yenə?
Ömrümü bəzərmi, bəzərmi yenə?

09.07.2017

Sevgi nəğməsi

Sənin çətirini alan küləyin,
öpüşü qonacaq yanaqlarına.
Enəcək, enəcək bir az aşağı —
o solan, göyərən dodaqlarına.

Bu yerin, bu göyün heç bilmədiyi,
ayın duymadığı, eşitmədiyi,
bir sevgi nəğməsi oxuyacağam
qara buludların qulaqlarına.

Daha bu əllərim çətirdi sənə,
o mil-mil barmağım pərdələnibdi.
Mənim baxışlarım şimşəkdən iti,
bulud pərən-pərən səpələnibdi.

Çırpdım küləkləri boz qayalara,
söndür, söndür məni, alışacağam.
Mənim coşan sinəm yelkən kimidi,
dəniz dodağından yapışacağam.

Qayıt

Öpüb həsrət çəkən baxışlarından
yənə hansı xəyal apardı səni?
Daha bu dənizin sahili bomboş,
yoxsa qağayılar qopardı səni?

Bu nə qəm-qüssədi, bu nə kədərdi,
bu dərdin içində necə bitmişən?
İndi haralarda axtarım səni?
Sən özün-özündən çıxıb getmişən.

Bu günlər düz on il qocaltdı səni.
Sınıq ürəyimdən qayıt yerinə.
Sənin hər gününə bir ad qoyardıq,
indi nə ad qoyaq bu on ilinə?

Səni apardığım səma yolunu
simşək cadar-cadar doğrayıb, töküüb.
Əllərim göylərdən üzülüb tamam,
ruhumun üstünə qaranlıq çöküb.

Bu günlər düz on il qocaltdı səni.
Sınıq ürəyimdən qayıt sən geri.

14.09.2014

Qəmlİ baxışlar

Necə silim şəkildəki göz yaşın?
Çarpaz qollar boğur məni şəkildə.
Çıxart məni köynəyinin içindən
enib qalxır ürəyintək şəkil də.

İndi hara baş götürüb yol gedir
«gəl-gəl» – deyib, söz söyləyən baxışlar?
Göndər mənə, göndər doğma dərdləri
qucaqlaşib öpüşsünlər tanışlar.

Üz-gözündə son illərin naxışı,
sevincimi qəmlər boğur haçandı.
Ha bağrıma basıb, basıb, hey öpdüm,
dərd sönmədi... təzə dərdlər oyandı.

...Danış şəkil, danış gözlər, danış, din.
Kim deyir ki illər bizi itirməz?
Baxma, mənim sən arxamca beləcə,
şəkil məni bir də geri gətirməz.

25.06.2015

İçimdə sən boyda sən gəzdİRİRəm

Qəlbinə özündən ağır yükləri
illərdi yığırsan, daha sığışmır.
Sənin ürəyini oxuyan kəsin
elə bilirsən ki qəlbi alışmır?

Sevincin sevincim, kədərin kədər,
sənsizlik çəkdiyim dərdlərdən betər.
Özün yüklədiyin o yüklər qədər,
içimdə sən boyda sən gəzdirirəm.

Dərd də dərd gətirir özündən böyük,
baxışım min kərə gözümdən böyük.
Alnımın yazısı üzümdən böyük,
içimdə bir qoşa mən gəzdirirəm.

10.12.2013

Qapın döyülə

Gecənin birində qapın döyülə —
baxıb görəsən,
qapının ağzında ağappaq adam.
Bir göz baxır sənə oyuq içində,
gələnlər dərd içində, soyuq içində.
Uzaqlardan gələnlər yorğun adamın
adı hecalana titrək səsində.
Sənə tanış gələnlər sönük gülüşü,
o nəm gözlərində ilişib qala,
səni xəyallardan xəyala sala.
Əvvəlki utancaq baxışlarıyla
səpə üst-başına ötən illəri,
oyada yuxulu xatirələri,
titrəyə içinin alt pərdələri...
Buna ürək dözər,
buna can dözər?
Bu təklük içində, sükut içində,
dərdlər öz-özündən alışıq ola,
dərdlər bir-biriylə barışıq ola.
Kösövü qaralmış, külü ağarmış
həsrətlər içində sənə yol alan,
o əski sevdalı yorğun adamın
üzünə qapılar açıla yenə:

Bir gönül qapısı, bir ev qapısı...

15.04.2018

Məndən bİr xalı toxu

Məndən bir xalı toxu
sözünün ilməsindən,
içinə bir qara qat
gözünün sürməsindən.

Naxışları bol eylə
sevdiyin güllərindən,
qızılgülün ləçəyi
asılsın tellərindən.

Önümə bir yol uzat,
durub, yeriym gedim,
saçını tök üzümə,
öpüm, darayım gedim.

04.11.2012

Yaman dəyişmişən

Yaman dəyişmişən o gündən bəri.
Ala gözlərinə bir həsrət qonub.
Saçının tumarı dəyişib bir az,
əllər sığalını itirib bir az,
üzündə təbəssüm azalıb bir az.
Yaman dəyişmişən o gündən bəri.

Deyəsən bir az da solan kimisən,
bir az da, bir az da dolan kimisən.
Gecən bir xoş sözün səsinə möhtac,
gecən bir öpüşün közünə möhtac,
gecən ehtiyacın özünə möhtac.
Yaman dəyişmişən o gündən bəri.

Yanağın allanmır, gözlərin gülmür,
ürəyin danışmır, ürəyin dinmir.
Qısılib içinə bir qonaq kimi,
ağıla uduzan bir qınaq kimi.
Yaman dəyişmişən o gündən bəri.

Gözlər gözlədiyi baxışı istər,
əvvəlki, o ərkli çağrışı istər.
Açıb pəncərəni, açıb qapını
közərən ümidə boylanar yenə.

Sənin bu halına dözməz gözlərim:
Mənim baxışlarım dəyişər səni,
üzdə naxışların dəyişər səni,
ürək alqışların dəyişər səni.
Daha dəyişərsən bu gündən belə.
Yaman dəyişmişən, bir bax özünə.

16.06.2017

Küləklİ yağış

Səmtini dəyişən külək,
kiminsə üzünə yağan yağış
ağacdələntək pəncərəmi döyəcləyir.
Tozu yuyulmuş ağaclar özünü silkələyir,
binalar,
asfaltlar
rəngini dəyişir...
İslanmış baxışlarım üşüyür
bu küləkli yağışda.

29.02.2002

BİR ŞƏKİL gəlməliydi

Bir şəkil gəlməliydi o zərfin içində,
yazda kitab arasına qoyulan gültək.
Bir şəkil gəlməliydi o zərfin içində,
gecədən səhərəcən oxunacaq varaqtək.
Bir şəkil gəlməliydi o zərfin içində;
xatirələri çözləyəcək,
xəyalları söyləyəcək,
insana həyat yaşadacaq
bir şəkil.

Bir şəkil gəlməliydi o zərfin içində,
yer boyda, göy boyda;
sən boyda bir şəkil.

08.03.2018

«Baxışın keçmişdən danışır...»

Baxışın keçmişdən danışır,
duruşun ilahidən.
Sol əlin sağ əlimə yapışıb.
Sağ əlindən göyərçinlər çörək dənləyir.
Gözlərin xatirə danışır,
üzündə təbəssüm.
Sən necə də doğmasan
köhnə Bakı kimi.

27.09.2018

Unudaram dərđimİ

Allah,
çəkəcəyim dərđi gəl,
sən mənim özümə ver.
Başqasına dərđ verib
məni dərđə bələmə.

Doğma bilmir, yad bilmir,
dərđin səpir sinəmə,
unuduram dərđimi,
üstümə dərđ ələmə.

Sevincə ha qaçırım
qəm üstünə qəm gəlir,
bir ömür borc ödədim,
sonda hər şey kəm gəlir.

Mənim olan dərđimin
dərmanı tamam yaddı,
ha dərđimə ad qoydum —
qalan sən qoyan addı.

Allah,
çəkəcəyim dərđi gəl,
sən mənim özümə ver.

Başqasına dərd verib
məni dərdə bələmə.

Unudaram dərdimi,
üstümə dərd ələmə.

22.05.2015

Bu gecənin sahili

Qaranlıq gecələrtək
yox gözümdə bir naxış.
Gəl, dayan başım üstə,
kölgənə yağdır yağış.

Bəlkə isinə canım,
bəlkə ayılıb duram.
Əlini qoy sinəmə,
bəlkə sağala yaram.

Bu gecənin sahili
gündüzdən uzaq düşüb.
Bitməyən qaranlıqda,
sevinclər yasaq düşüb.

06.11.2016

Dənizin xatirəsi

Bu məsum gecəni, kövrək gecəni,
bir görən oldumu bizdən savayı?
Alıb ulduzların uzaq salamın,
dənizin səsini duyan oldumu?
Bir az rahatlanıb, bir az boşalıb,
röyalar içində batan oldumu?

Üstünə yüyürən ağappaq ləpə
ipək əllərinə gəlib dolacaq.
Sonra da dənizin xəlbət sözünü
sənin qulağına pıçıldayacaq.
Bu məhrəm söhbəti bitirsin deyə,
hələ neçə kərə gedib gələcək,
sözləri birəbir gəlib deyəcək.
Sonra da dənizin köpük havasın
xəstə ürəyimə səpib gedəcək.
Sənin dərd ortağın, o söz sirdaşın
ağaran ləpələr, o ağ ləpələr
sahilə ağ yaylıq sərib gedəcək.
Üstünə yüyürən, üstümə qaçan
o coşan dalğalar, sakit ləpələr
xatirə yazacaq gecə adına,
qumlu sahillərin boz yaddaşına,

qulaq yaddaşına, göz yaddaşına.
Bu gecə ay da yox, ulduzlar, dəniz,
bir də ki, o tənha sahildəki biz.
Əriyən gecədə, sönən gecədə,
bizləri bir yerdə tutan gecədə,
ulduzla, dənizlə qalıb baş-başa,
gəzərik gecəni biz qoşa-qoşa,
gəzərik sahili o baş, bu başa.
Bu gecə ay da yox, ulduzlar, dəniz,
bir də ki, o tənha sahildəki biz...

30.12.2013

Dəniz sevgisi

Məni dəniz boğsa bir dərdim olmaz.
Bilirəm, ustufca, lap aram-aram
çəkib öz qoynuna alacaq məni.
Bir az tumarlayıb, bir az oynadıb
əliylə gözümü yumacaq mənim.
Qoymaz son sozümü, qoymaz deməyə.
Ona dərd olacaq, dözməz bu dərdə.

...Məni sakitliyə aparıb gedər,
itirər gözlərdən, itirib gedər.
Yığar balıqları üçə, yeddiyə,
«baxdınız, gördünüz», «dağılın» – deyər,
qovar balıqları, qovar yanımdan.
Yuyub, rahatlayıb basdırar məni,
canlılar gözündən azdırar məni.
Rekviyem çaldırar susan sulara,
ay da işıq salar, gecə durular...
Üstümə yosunlar döşəyər, tökər,
içimə bir sevgi toxumu səpər.
Oxşayıb, oxşayıb yatırar məni,
sevginin qoynunda batırar məni.

Məni dəniz boğsa, heç dərdim olmaz,

üzümdə sevginin naxışı solmaz.

27.01.2015

Dəniz gözlüm

Dəniz gözlüm...
Qoy məni gözün üstünə,
nə olsun üzə bilmirəm.
Baxıb mənə ötüb getmə,
bilirsən dözə bilmirəm.

Əlimi götür əlinə,
əlim əldə itən olur.
Durub, durub lap qəfildən
bir gül təki bitən olur.

Sən ki, sevirsən gülləri.
Gül ətirli, dəniz gözlüm.

09.10.2016

Dəniz nəğməsi

Gedəkmi, ala gözlüm,
sevdiyimiz dənizə?
Eşidib qağayılar
nəğmə oxusun bizə.

Ləpələr gəlib yusun
sahildəki izini.
Ay da çıxıb dəyişsin
dənizin bənizini.

Dalğalar layla desin

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.